

pesmi, vendar je skoro izključeno, da bi se upor razširil tudi med vojaštvo. Trpelo bo skoro gotovo pri tem boju le delavstvo vsled brezvestnosti socijalističnih voditeljev, ki navidezno delavstvo mire, dejanjsko je pa hujskajo. Socijalistiški voditelj Vandervelde je rekel delavcem: «Sila je sedaj pred drugimi razlogi.» Menda ti voditelji vidijo, da je njihova stvar izgubljena, ako se volilna pravica mirnim potom spremeni, za to hočejo s silo vreči katoliško vladno še pred novimi volitvami, ki se vrše dne 25. maja. Nevarno igro igrajo socijalni demokrati v Belgiji, in kakor že večkrat, utegne vse to biti le na korist resni, za ljudstvo dejanski delujoči katoliški stvari, saj velik del zapekljenih množic v takih trenutkih socijalne voditelje še le prav spozna. Na ulico hočejo postaviti postavodajo, s silo doseči vladno. A težko, da se jim bo posrečilo!

Vlada tudi ne spi, ampak je storila vse, da izključi presenečenja. Vlada se je odločila, da se ne uda upornemu pritisku, in njen odločni nastop odobrujejo vsi prijatelji reda. Državni zbor mora tudi naprej zborovati svobodno, da odloči glede splošne enake volilne pravice. Nemirno gibanje se razširja po vsej deželi. Vlada je sporočila socijalističnim voditeljem, da bo vojaštvo streljalo, ako bodo množice kalile red. Železniške družbe so se preskrbele za zadostno zalogo premoga, torej v tem oziru splošna stavka ne bo uplivala.

V glavnem mestu Bruselju in drugih mestih po deželi so že začeli veliki nemiri. V Lüttichu je 2000 oseb hodilo po mestu ter priredilo demonstracije pred ječo in pred «Ljudskim Domom», kjer je več govornikov srdito govorilo proti vladi in pozivalo k splošni stavki.

V Gentu so nekateri demonstrantje zasmehovali iz Bruslja se vrnivše katoliške poslance, v Amsterdamu pa so bile velike manifestacije za vladno in proti soc.-demokratom.

V Bracquegnies (Bassindoe Centre) so demonstrantje metali kamenje na orožnike, ki so odgovorili s strelji iz revolverjev. Nastala je pravcata bitka. Orožniki so se morali umakniti. Eskadron vojakov je razpršil demonstrante, ki so klicali slava vojski in splošni volivni pravici.

Na postaji Houdeng Goegnies je 4000 stavkajočih delavcev hotelo prijeti vlamske delavce, ki delajo v okoliskih jamah. Orožništvo je zaprlo izhode in dobilo za to točo opeke. Lovci na konjih so pregnali demonstrante. Veliko število ranjenecv so prenesli v bližnje hiše. Tudi neka deklica je ustreljena, ranjenih je tudi mnogo otrok in žena.

V Bruslju krožijo po mestu kavalerijske patrulje. Pri zadnji demonstraciji v Rue de Minimes v Bruslju je bilo oddanih 100 strellov. Ves mestni oddelek, kjer se nahaja «Ljudski Dom», je v upor. Zupan je izdal oklic, s katerim prepoveduje gruča po ulicah.

Med rezerviste razdeljujejo soc.-dem. rudeče listke s podpisom žene socijalističnega vodje Denisa. Na teh listkih se vojake poziva v slučaju vstaje streljati med demonstrante. Ko je na Bruselskem kolodvoru postaje načelnik nekega razdeljevalca takih listov prijel, so se vojaki zanj potegnili.

Po Bruslju je pobitih mnogo oken. Socijalisti streljajo v kavarne in prodajalnice. Nemško šolo so demonstrantje poskušali zažgati. Iz «Ljudskega Doma» je policija pregnala 1000 soc. dem., ker so iz «Doma» streljali na policijo. Po deželi čete oboroženih delavcev vamljajo v tovarne in silijo v stavko.

Vlada se je odločila, da sedaj mora začeti vojaštvo odločno nastopati. 35.000 vojakov je pripravljenih, da prepreči vsak poskus upora. Bati se je, da se začnejo sedaj krvavi dnevi. Vojaštvo ima jako stroga povelja. To vedo tudi vodje socijalistov, za to se jim pozna že nekoliko, da se hočejo umikati. Vlada pozna resnost položaja in je na vse pripravljena.

Kralj je v velikem strahu. Kraljevo palačo in razne druge palače straži vojaštvo. Zadnja poročila pravijo, da je kralj iz glavnega mesta odpotoval v Ostende, ker se boji velikih nemirov.

Državni zbor.

Dunaj, 16. aprila 1902.

Ropot v zbornici.

Dne 9. aprila t. l. so vsenemški prusaški poslanci pokazali svojo grozno nestrpnost nasproti Slovanom na nečuvan način. Proračunski odsek je nasvetoval zbornici, naj sprejme sledeči predlog: Vlada se pozivlje, da napravi dve obrtni šoli na Češkem, in sicer eno nemško v mestu Egger, drugo češko v Budejevicah. Proti temu predlogu so se pa vzdignile vse nemške stranke, tudi katoliška stranka. Nemci namreč trdijo, da Budejevice so nemško mesto; to pa nikakor ne sme obveljati, da bi se po češki šoli nemško mesto poslovanilo. (Toda poslušajte: po zadnjem ljudskem štetju se nahaja v Budejevicah 24.000 Čehov, a 15.000 Nemcev!) Nastala je velika nevarnost, da se vtegne razbiti državni zbor, če se predlaga nasvet proračunskega odseka. Načelniki nemških klubov so sklenili, naj se nasvet proračunskega odseka spremeni tako-le: Vlada naj ustanovi nemško obrtno šolo v Eggerjevem, češko pa v Budejeviškem okraju. Čehi so v svoji popustljivosti bili tudi s tem predlogom, ki ga je vložil dr. Ploj, zadovoljni. Kaj pa so storili Nemci? Ti so izjavili: «Tako dolgo, dokler ne zgine slovensko-nemška gimnazija iz Celja, tako dolgo ne dovolimo nobene nove slovanske šole.» Zahtevali so toraj ti prenapetneži: naj se glasuje dvakrat in sicer enkrat za nemško obrtno šolo v Eggerju, drugokrat za češko v Budejeviškem okraju. Računali so tako-le: Če se v enem in istem nasvetu glasuje o obeh šolah skupaj, se bo brez dvoma razun nemške dovolila tudi češka šola. Če se pa glasuje za vsako šolo posebej, se bo nemška šola sprejela, češka pa odbila. Ko je toraj zbornični predsednik izjavil, da se bo glasovalo skupno o obeh šolah, so začeli grozovito rjevati prusaški poslanci, tako da je predsednik vprašal zbornico, je-li ona pritrdi njegovemu nasvetu zastran tega glasovanja. Velika večina zbornice je sprejela predsednikov nasvet. Vsled tega so bili pa prusaški poslanci strahovito razburjeni: začeli so kričati, žvižgati, razbijati po klopih, da se ni razumela nobena beseda predsednikova. Ta ropot je trajal četrte ure. Slednjič planejo prusaški poslanci k predsednikovi mizi, razbijajo po njej, lro zgrabi za njegov zvonec, tolče z njim po mizi ter ga vrže v steno ravno mimo predsednikove glave, da se razbije na 2 kosa. Slednjič naznani predsednik, da seja preneha za pol ure. Med tem so se vršila pogajanja med strankami. Pretekla je pa cela ura, preden se vrne predsednik in zopet sejo otvori. Reče: «ker imamo glasovanje po imenih, pa je že ura pozna, sklenem današnjo sejo.» (Ura še pa nikakor ni bila tako pozna; kazalo je na 3/46). Ko bi bil resnico govoril, bi bil moral reči: «Poslanec Schönerer mi ne dovoli, da bi se smela današnja seja nadaljevati; zato se mu moram ukloniti in ubogati tega prusaškega generala.» Nato je prečital prusaški poslanec dr. Bareuther sledečo izjavo: «Ker ni hotel zbornični predsednik storiti po naši volji, smo prišli za to ostro orožje, katerega pa nismo sukali proti njemu.» Res to ostro orožje obstrukcije so sukali prusaški poslanci proti večini zbornice, osobito tudi proti nemško-narodni stranki, ki je vprvič dovolila, da se naj ob enem glasovanju sprejmeta obe šoli: nemška in češka. Dan pozneje, 10. aprila, se je toraj glasovalo o skupnem predlogu obeh šol. Vsenemški poslanci pod vodstvom Schönererja so se odtegnili glasovanju; izhodno nemški pod Wolfom so pa ostali v zbornici in glasovanje motili z kričanjem. Predlog dr. Ploja, (da se ustanovi obrtna šola za Nemce v Eggerjevem, za Čeha v

Budejeviškem okraju) se je sprejel z 222 glasovi proti 66 glasovi. S tem je bila ta stvar rešena.

Šola za pletarstvo v brežiškem okraju.

Razni poslanci so zahtevali še mnogo drugih obrtnih šol za svoje kraje. Zbornica je sprejela v seji 9. aprila tudi ta-le predlog proračunskega odseka: «4. resolucija. Vlada se pozivlje, da prevdari vstanovitev pletarske šole v brežiškem okraju (predlog Žičkarja in tovarišev)»; o veliki važnosti te šole je «Slov. Gospodar» že večkrat pisal.

Jako obsirni članek o tej zadevi je pa priobčil v «Slovenskem Listu», št. 12, z dne 22. marca 1902 g. dr. Karol Pečnik v Aleksandriji (Egipet). — Lepši dobiček, kakor ga imajo prizadete občine brežiškega okraja zdaj, ko prodajajo vrbove šibice Lahom, bojo vsled razmer, katere popisuje imenovani dr. Pečnik, imele potem, če Slovenci sami pletemo jerbace in jih prodajamo sami naravnost v Egipet. Zdaj smo tako pametni, da prepuščamo ves dobiček Italijanom. Ti pokupijo naše šibe za slepo ceno, spletejo jerbace ter jih dobro prodajo v Aleksandriji in drugod. Slovenci smo pač dobre duše, ves dobiček prepuščamo ptujcem! Pa še sami ne znamo plesti iz domačega protja raznih korbic za domačo rabo, temveč jerbace kupujemo na ptujem za drag denar. Imamo toraj dvojno škodo.

Prebivalci brežiškega okraja! Ganite se no! Zdaj je vlada po sklepu državnega zbora prisiljena, Vam ponuditi primeren zaslužek in dobiček. Če si sami privoščite kaj dobrega, ne bote dolgo premišljevali, ali bi se naj napravila pletarska šola za Vaš okraj ali ne. Pričakujemo, da brežiški okrajni zastop v roke vzame to občeekoristno zadevo ter vkrene takoj potrebne korake. Občina Mihalovec je v tem obziru pred nekim časom predložila državnemu zboru posebno prošnjo.

Razprava o ljudskem šolstvu

se je začela v zbornici dne 10. aprila in se utegne končati 16. aprila. Prvi je govoril vsenemški poslanec Schreiter, ki je očital naučnemu ministru, da pusti preganjati učitelje, trdil, da po deželah, kjer so imeli grozni klerikalci šolstvo v svoji oblasti, je bilo največ hudodelstev; zahteval, da se mora nadaljevati boj proti klerikalizmu in proti Rimu. Nemški narodnjak Drexel je za 7letno šolsko obiskovanje. Čeh Reichsstadter se pritožuje radi ponemčevanja čeških otrok na Dunaju. Pripoveduje, da je 31. decembra 1901 prosilo 2972 očetov za svojih 5044 čeških otrok, ki so dolžni obiskovati šolo, za češke ljudske šole; toda odgovora ni nobenega. Hrvat Perić se pritožuje proti nemški vojaški šoli v Zadru, proti laškim šolam, katere ustanavlja «lega nazionale» po Dalmaciji in po Albaniji. Albanije se pa hoče polastiti laško kraljestvo, namesto da stori v tem obziru pravočasno Avstrija svojo dolžnost. Govornik svari vladno, naj ne draži hrvatskega ljudstva v Dalmaciji s tem, da taisto ponemčuje in poitaljančuje. V seji 11. aprila je zahteval katoliški poslanec Schrott med velikim hrupom od strani socijalnih in prusaških poslancev, naj se šolska mladina poučuje in izgojuje v krščanskem duhu. Če se to zgodi, potem bo ljudstvo tudi domoljubno in vdano svojemu vladarju. Socijalni demokrat Seitz se je ustavljal z vso močjo tej zahtevi in surovo napadal osobito krščanske socijalce, ki imajo v Nižji Avstriji, posebno še na Dunaju šolstvo v svoji oblasti ter preganjajo učitelje, ki pripadajo rdečkarjem in prusakom. Očita dr. Lueggerju, da mu mora vsak učitelj obljubiti, preden dobi učiteljsko službo, da ne bo nikdar mokrač ali Schönererjanec. (Dr. Luegger, ki je sedel prav blizu Seitzu, odgovarjal je glasno: »čisto prav!«) Seitz je navajal mnogo izrekov sv. pisma starega in novega zakona, ki se nahajajo v katekizmu

in o katerih trdi, da jih otroci ne morejo razumeti. Seitz zahteva med ploskanjem svojih somišljenikov, da se mora krščanski nauk izgnati iz šole. — (Kaj ne? Lepa bodočnost čaka naše otroke, če se krščanski nauk ne bo smel več poučevati v šoli?) Nemški naprednjak Funke, je med drugim zahteval, naj se stalni okrajni šolski nadzorniki vpeljujejo in naj se nemškim okrajnim šolskim nadzornikom podelijo na Češkem tiste ugodnosti, katere zavživajo češki.

Dne 14. aprila je prišel na vrsto dr. Gessmann. Ta mož je krščanski socijalec in poročevalec o šolstvu v deželni zboru Dunajskem. Prusaški in mokraški učitelji, katerih pa na Dunaju kar mrgoli, so njegovi smrtni sovražniki. Mož je v svojem govoru izjavil, da noče biti klerikalec, toda pripozna, da brez vere ni mogoče, da bi mogli ljudje mirno med seboj živeti. Dr. Gessmann je obširno odgovarjal prusaškemu poslancu Schreiterju in mokraču Seitzu ter dokazoval, kako krivično dolžita ta dva poslanca krščanske socijalece, ki imajo sedaj velik vpliv na razvoj šolstva na Dunaju in na Spodnjem Avstrijskem. Mnogo več izda dunajska učna uprava za podporo revnih šolskih otrok, kakor katero koli drugo mesto v Evropi. Mnogo učiteljskih pripravnikov se šola na stroške dežele. Pripozna pa, da pri nas država premalo plačuje za ljudsko šolstvo, dežele in občine morajo skoraj vse stroške prenašati za šolo. Toda Gessmann je proti temu, da bi zdaj država prevzela vse stroške za ljudsko šolstvo, ker bi morale dežele, ki so že vredile svoje šolske zadeve, prevzeti šolske stroške za Galicijo, Dalmacijo in Bukovino, kjer se je še tako malo storilo za vreditev šolstva.

Dr. Gessman navaja potem postavne naredbe, katerih se morajo držati učitelji po raznih nemških državah, kako morajo v verskem duhu podučevati in izgojevati tam šolske otroke. Rekel je: «nemogoče bi bilo, da bi tako smeli delati učitelji po nemških deželah, kakor postopajo mokraški in pruski učitelji pri nas.» Gessman se je tudi izrekel za sedemletno šolo — a 2 leti naj se podučujejo kmetijski otroci v ponavljalni šoli o kmetijskih strokah. Tudi nemški narodnjak Drexel je bil za sedemletno šolo, pa tako, da začne otrok s 7. letom šolo obiskavati, s končanim 14. letom pa naj izstopi. Gessman je za to, da otrok začne šolski poduk z 6., konča z 13. letom, potem pa še 2 leti obiskuje kmetijski poduk. Jako zanimiva je trditev dr. Gessmana zastran vspeha, ki se doseže na jedno in 2razrednih šolah ali pa na sedemrazrednih šolah in na meščanskih šolah. Za sprejem v učiteljske pripravnice prihajajo k skušnji šolski otroci iz raznih šol. In kakšno prikazen doživimo tu od leta do leta? Otroci iz dverazrednih šol znajo boljše, kakor tisti otroci, ki so obiskovali mnogorazredne ljudske šole ali tudi meščanske šole. Dr. Gessman se sklicuje na izjave državnih šolskih nadzornikov, da se doseže na šolah z malo razredi mnogo boljši uspeh, kakor na šolah, kjer je več razredov, če so na prvih nastavljeni dobri učitelji. — Mnogi poslanci so bili osupnjeni, ko so čuli to trditev, kateri ni ugovarjal navzoči naučni minister, ki je govoril za dr. Gessmanom.

Minister dr. Hartl

se najprej zagovarja proti očitaniu, da on ne varuje učiteljev, če se le ti napadajo. Rekel je, da vseh res ne zagovarja, tistih namreč ne, kateri se javno upirajo oblastnjem. Pa za opravičene zahteve učiteljev se bo vedno potegoval. Nekateri poslanci so zahtevali, naj prevzame država vse stroške za ljudsko šolo. To bo težko, ker bi prizadajalo okoli 100 (sto) milijonov kron novih državnih stroškov, da se spolnijo vse želje učiteljstva.

«Nekateri poslanci želijo, naj se šola čisto loči od cerkve — drugi: naj postane verska. Oboje je nemogoče, ker temu nasprotuje državna postava. Ta bi se morala spremeniti, kar je pa pri zdajšnjih razmerah nemogoče.»

Minister bere zastran podučnih šolskih knjig nek ministerijalni ukaz, vsled katerega se ne smejo kar naenkrat že vpeljane šolske knjige odpravljati in nove vpeljevati. Če je katera knjiga za več šolskih let ali za več razredov odločena, jo sme eden in tisti učeneec skozi celi čas rabiti, dokler šolo obiskuje.

Dne 15. aprila je govoril dr. Žitnik v imenu slovanskih poslancev. Začetkoma svojega govora je povdarjal, da se ne strinjamo Slovenci z izjavo ministrskega predsednika, katero je podal po onem važnem glasovanju, dne 21. marca (glasovanje zastran Celja). Dr. Körber je namreč naznanil, da, vključ temu, da je zbornica zavrgla nasvet, naj se prestavi slovensko-nemški razredi iz Celja, hoče ugoditi Nemcem, in prestavi te razrede kam drugam. To izjavo ministra zavračamo popolnoma. Zahteval je dr. Žitnik versko šolo, govoril o krivicah, ki se gledé šolstva godijo Slovincem na Koroškem, Štajerskem in v Primorju. Kratko, pa jedrnato je omenjal krivice, ki se godijo Slovincem v Slovenjem Gradcu, na Slatini in v Ormožu. (Ta odlomek Žitnikovega govora se bo objavil v «Slov. Gospod.»). Govorili so še koroški Oraš, Vencel Hruby, dr. Mihejda itd. Prišlo je ob koncu razprave do burnih prizorov med krščanskimi socijaleci, socijalnimi demokrati in nemškimi narodnjaki. Slednjič je sprejela zbornica vse predloge proračunskega odseka.

Razprava o ljudskem šolstvu.

Dne 15. apr. se je pritoževal Čeh Vaclav Hruby zoper ponemčevanje šolskih otrok. O poljskih šolah je govoril Poljak Wojtyga. Rusin Roman czuk je tožil o tem, da se v Galiciji morajo rusinski otroci učiti v poljskem jeziku. Slovenec dr. Žitnik je v začetku svojega govora ugovarjal besedam ministrskega predsednika zastran celjskega slovensko-nemškega zavoda.

Politični pogled.

Madjari proti Nemcu. «Alldeutscher Verband» («Vsenemška zveza») v Berlinu namerava (to jesen napraviti izlet v ogerske pokrajine Erdély in Banat. A Madjari jim ne pripravljajo posebno ljubeznivega sprejema. Časopisje opozarja oblasti, da pazijo na ta izlet in ukažejo domačim Sakaom, da se ne udeležujejo vsenemškega izleta; madjarsko društvo za javno prosveto pa je poslalo ministru prošnjo, v kateri ga prosi, da sploh prepreči izlet «Verbanda».

Vojska v Južni Afriki. Iz Južne Afrike prihajajo vesti, da so se resno začela pogajanja za mir. A Bog zna, če je zopet vse resnično. Medtem, namreč, ko je ves London in vsa Anglija prepričana, da je mir blizu že sklenjen, medtem, ko hoče sam kralj na vsaki način, da se neha nepotrebno klanje njegovih podložnih na daljnem afriškem Jugu, pa prihaja v svet vest, da odide v kratkem zopet 20.000 mož v Afriko. — Zdaj je baje odpotoval sam vojni minister lord Rosebery v Južno Afriko in sicer na izrečno zahtevo kralja Edvarda, ker je nevoljen, da pogajanja za mir tako počasi napredujejo. Ta sklep ni po volji onim činiteljem angležkim, ki hočejo vojno na vsaki način nadaljevati in kaže, da vlada med njimi in kraljem v tej zadevi močno nasprotje. K tem ljudem spada tudi lord Kitchener, ki je hud, da si proti ponosnim in hrabrim Burom še vedno ni pridobil nobenih lavorik. — Po drugi strani se pa poroča, da se kralju zaradi tega tako mudi z zaključkom vojne v Afriki, ker preti nevarnost na Irskem, kjer le še s težavo dušijo splošni upor. — Anglija pač ne pride do miru, a to le zaradi tega, ker ga ona nikomur ne da.

Dopisi.

Sv. Urban nad Ptujem. (Mi vstajamo!) Gotovo se bode, gospod urednik,

začudili, ko bode brali ta dopis, kateri je skoraj nepričakovano prišel. Tudi nas Urbančane veseli, da se je osnovalo tukaj zaželjeno ter prepotrebno bralno društvo. Okoli in okoli nas so naši sosede probujeni ter imajo svoja bralna društva. Tudi pri nas je začel veti nov duh, kajti prihodnjo nedeljo, to je 27. malega travna, takoj po večernicah bode imelo tukajšnje mlado bralno društvo prvi občni zbor. Slavnosten govor bodo imeli občeznani probuditelj slovenske mladine častiti gospod kaplan Franc Gomilšek. Torej Urbančani, udeležite se v obilnem številu občnega zbora, ter se dajte vpisati med ude, kajti ta mali znesek, katerega tukaj platite, vam obilne obresti povrne v izobraževanju s časniki in knjigami. Tudi vsem sosednim rodoljubom, kateri se bodo udeležili takrat naše slavnosti, kličemo jim z dnu srca — Dobrodošli! — Živijo!!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Politično zborovanje. «Slovensko gospodarsko politično društvo, Straža» v Zrečah bo imelo svoj občni zbor dne 20. aprila ob 3. uri popoldne v prostorih g. Matije Vidmar.

Katoliško slovensko politično društvo na Teharjih ima v nedeljo 27. t. m. ob pol 4. uri popoldne v gostilni g. Josipa Šušteriča svoj redni občni zbor s sledečim vspešnim: 1. Letno poročilo; 2. Poročilo tajnika; 3. Poročilo blagajnika; 4. Sprejem novih udov; 5. Volitev odbora; 6. Slučajnosti. — Po občnem zboru se bode skrbelo za prijetno poučno zabavo. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Umrli je v Mariboru dne 12. t. m. po kratki bolezni gđ. Pepca Voh, sestra preč. stolnega korarja Jerneja Voha. Večni ji pokoj!

Preskušnje usposobljenja na učiteljskem v Mariboru se začne dne 1. maja. Prošnje je vložiti do 27. aprila.

Častni člani. Bralno društvo pri Sv. Ani na Krembergu je imenovalo svojim častnim članom veleugledne gg. Jožefa Šumana, Ivana Jurkoviča, Ivana Kukovca, gospo Mat. Kurnik, omoženo Ferk in še jednega velezaslužnega gospoda v okraju.

Samomor koncipienta dr. Šumra. V Majlandu nad Zidanim mostom se je dne 12. aprila ustrelil odvetniški koncipient pri dr. Valenčaku v Ljubljani, g. dr. Franc Šumer, rojen l. 1873 v Št. Vidu pri Šmarju. Predno je stopil v odvetniško službo, bil je avskultant pri sodiščih v Celju in Ljubljani.

Slovenec — izumitelj v Mariboru. Na potovanju po Evropi ustavi se prihodnji četrtek, dne 24. aprila, izumitelj novega glasovirja — g. Iv. Bajde — tudi v Mariboru in razloži svojo umetno iznajdbo v prostorih «Narodnega doma». Glasovir je tako umetno in popolno sestavljen, da je škoda zamuditi priliko ogledati si ga. Slavno občinstvo iz mesta in dežele se opozarja na to res zanimivo glasbeno umetnost, katero je izumil — Slovenec.

Oskrbnik bolnišnice v Mariboru g. Alojzij Stelzl je umrl dne 15. t. m., zadet od kapi.

Delegatje za Štajersko. V delegacijo so se izvolili izmed štajerskih državnih poslancev sami Nemci: Alojzij Posch, grof Stürgkh in Franc Hanisch kot namestnik. Tukaj bi bilo na mestu, da bi posredoval naš namestnik grof Clary!

Vojaški begunec. Nadomestni rezervist Ferdinand Müller pri 26. domobranskem polku v Mariboru je dne 14. t. m. pobegnil. Doma je v Lahoncih pri Ptuj.

Dobili so jih tatove, ki so dne 25. marcija t. l. v Švičini vlomili v hišo gospe Terezije Müller ter odnesli pohištvo, iz kleti